

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

تبیین فضایی میزان آسایش اقلیمی استان خوزستان با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری TCI

دکتر هوشمند عطایی، سارا نواصر*

۱- استادیار اقلیم شناسی دانشگاه پیام نور تهران Hoo-ataei@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی دانشگاه پیام نور اصفهان S.navaser42@yahoo.com *تلفن:

چکیده

گردشگری عنصری است وابسته به آب و هوا و اقلیم به نحوی که آب و هوای مناسب و شناخت کافی از شرایط اقلیمی در مقصد یکی از مهمترین عناصر در بحث گردشگری است و می توان به عنوان یک عامل جاذب یا واضح برای گردشگران باشد. امروزه با پیشرفت علوم برای پهنه بندی بیوکلیماتیک انسانی از مدل های متفاوت اقلیمی می توان برای هر منطقه از کره زمین اقدام شود. در این پروژه جهت ارزیابی شرایط اقلیمی آسایش انسانی از شاخص TCI استفاده شده است. این شاخص به شکل سیستماتیک شرایط اقلیمی را برای فعالیت های گردشگری با استفاده از پارامترهای میانگین بیشینه دمای ماهانه ۲۰ میانگین دمای روزانه، کمینه رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی، بارش، سرعت باد، میانگین روزانه ساعات آفتابی مورد ارزیابی قرار می دهد شاخص مورد نظر در این تحقیق برای ۷ ایستگاه سینوپتیک استان خوزستان (اهواز، آبادان، ایذه، بهبهان، دزفول، رامهرمز، شوشتر) و ۵ ایستگاه از استان های مجاور (ایلام، بوشهر، شهرکرد، یاسوج، شیراز) در جهت تعیین تقویم گردشگری استان خوزستان است. بدین منظور ابتدا داده های همگن اقلیمی یک دوره آماری ۱۰ ساله (۱۹۹۵-۲۰۰۵) مورد ارزیابی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل و پردازش داده ها و تهیه بانک اطلاعات از نرم افزار Excel و با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS نقشه های پهنه بندی رسم گردیده براساس نتایج به دست آمده و بر طبق نقشه های ترسیم شده وضعیت اقلیم آسایش استان در ماه های آبان، بهمن، اسفند، ایده آل، در ماه های فروردین، آذر عالی، در ماه های اردیبهشت، مهر و دی خوب و در ماه های خرداد، تیر، مرداد، شهریور وضعیت قابل قبول و حاشیه ای بر کل استان مستولی می باشد.

واژگان کلیدی: شاخص اقلیمی گردشگری TCI، GIS، استان خوزستان، سیستم اطلاعات جغرافیایی